

Middernachtsroep

De toekomst in 't vizier

GELOOF

**De macht achter
de macht**

GESCHIEDENIS

**De kroon van het niet
bezette koninkrijk**

LEER

**Liefde voor Israël
en het Evangelie
van Paulus**

De wereld in een neerwaartse spiraal

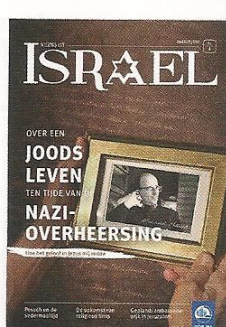
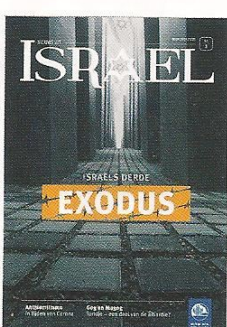
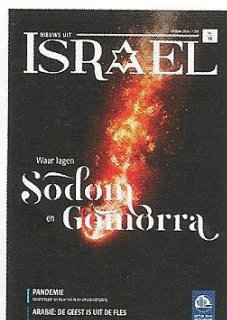
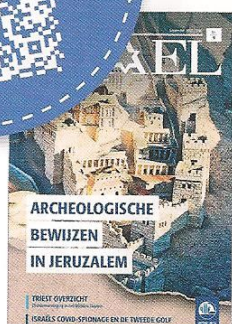
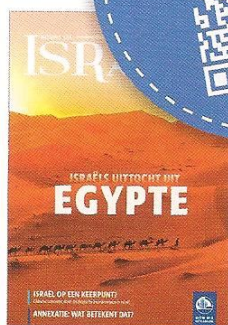
**> maar Hij zal het
herstellen**

NIEUWS UIT ISRAËL

ACTUEEL

Must-have voor alle Israël-vrienden!

>>> scannen en
bestellen*

* Dit tijdschrift geven wij maandelijks uit en u kunt zich op basis van een vrijwillige gift van min. € 21,50 per jaar abonneren.

**Praat mee over de oorsprong van
het conflict in het Midden-Oosten,
de huidige ontwikkelingen in de
staat Israël en Gods handelen voor
Zijn volk!**

In *Nieuws uit Israël* leest u berichten die u niet in onze media zult vinden. Naast buitengewoon interessante achtergrondinformatie uit Israël, bieden we u ook elke maand een actuele Bijbelse boodschap met focus op Israël, evenals een blik op het Joods-Messiaanse leven.

De wereld in een neerwaartse
spiraal – maar Hij zal het her-
stellen

5

Poetin, verdediger van het
orthodoxe geloof?

11

Liefde voor Israël en het
Evangelie van Paulus

18

BIJBELSE PROFETIE

- 5 De wereld in een neerwaartse
spiraal – maar Hij zal het
herstellen

ERUIT GELICHT

- 11 Poetin, verdediger van het
orthodoxe geloof?
- 11 Door federale regering
gesponsorde show bekritiseerd
- 11 Florida in verzet tegen de lhbtq-
agenda

IN PERSPECTIEF

- 12 De macht achter de macht
- 14 Hoe moeten christenen leven,
als Jezus elk moment zou
kunnen terugkomen?
- 16 De kroon van het niet bezette
koninkrijk
- 18 Liefde voor Israël en het
Evangelie van Paulus
- 20 Het vijfvoudige bevel van de
Heere voor geestelijk dode
christenen

3 COLOFON

4 GROETWOORD

Middernachtsroep

De toekomst in 't vizier

www.middernachtsroep.nl

STICHTER: Wim Malgo (1922-1992)

BESTUUR Nederland:
Gerrit van Koppen, Woudenberg
Jonathan Malgo, Dübendorf
Berend de Wit, Hoevelaken
Andreas Versteeg, Bunschoten

NEDERLAND: Middernachtsroep,
Postbus 193, 3940 AD Doorn (postadres);
Van Bennekomweg 60, 3941 RK Doorn
(bezoekadres). tel.: 0343 477288
E-mail: info@middernachtsroep.nl
k.v.k. nr. 41166018
BTW nr. NL 0028 18 668 B01

ZWITSERLAND: Mitternachtsruf,
Ringwiesenstrasse 12a, CH-8600
Dübendorf, tel.: 0041 44 952 14 14,

ORGAAN: De «Middernachtsroep» verschijnt
maandelijks en wordt bovendien in het Duits, Engels,
Frans, Hongaars Italiaans, Portugees, Roemeens,
Spaans en Tsjechisch uitgegeven.

PASTORALE VRAGEN: (Adres Nederland)

REDACTIE: (Adres Zwitserland)
E-mail: redaktion@mnr.ch

LAYOUT: (Adres Nederland)

BETALINGEN: IBAN: NL52INGB0000409200
BIC: INGBNL2A t.n.v. Zendingswerk Middernachtsroep
Ook voor België

DRUK: Quality Dots B.V., Zeewolde

ABONNEMENTSPRIJS JAARLIJKS:
Nederland en België: op basis van een vrijwillige gift
van min. EUR 21,50 per jaar

ADRESSEN VOOR DIVERSE TAKKEN:
www.mitternachtsruf.ch/weltweit

TESTAMENTAIRE BESCHIKKINGEN: (via een notaris) «Ik
legateer vrij van rechten en kosten aan de Stichting:
Zendingswerk Middernachtsroep statutair gevestigd te
LEIDEN en geregistreerd onder nummer .41166018.
bij de Kamer van Koophandel Rijnland, een bedrag van
EUR ...»

Gedachtig aan het feit, dat alle
menselijke kennis slechts ten dele is
(1 Cor. 13:9), geven de auteurs onder eigen verantwoording hun
persoonlijke visie weer.

tenaamstelling:

Stichting Zendingswerk Middernachtsroep/Beth-Shalom
voor periodieke gift in geld of legaten staan we
geregistreerd onder RSIN-nummer 002818668

Raphael Roos

Opgevaren en nedergedaald

Nadat Jezus gekruisigd werd en weer opgestaan was, is Hij nog 40 dagen hier op aarde geweest en vertoonde Zich aan Zijn discipelen.

In Lukas 24:45 staat er zo mooi dat Hij hun verstand opende, zodat ze de Schriften begrepen. Dit is wel heel interessant, omdat ze al een hele tijd met Hem zijn opgetrokken en al zoveel van Hem gehoord hadden.

En toch lezen we in Lukas 9:45 dat ze het niet begrepen en dat het voor hen verborgen was.

Nu opende Jezus dus hun verstand en ze begonnen dingen beter te begrijpen.

Ook wij mogen dat in ons persoonlijke leven dagelijks beleven, als we de Bijbel lezen en bestuderen.

Verder zouden ze ook de belofte van Zijn Vader ontvangen: de Heilige Geest.

In Johannes 14:16-17 lezen we: 'En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid, namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.'

Dus, in tegenstelling tot het Oude Testament, was het nu zo dat iedereen die de Heilige Geest zou ontvangen, deze ook nooit meer zou verliezen.

David, bijvoorbeeld, bad in Psalm 51 dat God Zijn Heilige Geest niet van hem weg zou nemen. Met het doel, dat hij in zijn taak kon bemiddelen tussen God en mensen en de geestelijke wijsheid zou hebben die nodig was voor zijn ambt als koning.

De discipelen toen, en ook wij vandaag, mogen deze Trooster in ons hebben en dat voor altijd.

Iets wat de discipelen ook nog niet helemaal hadden begrepen, was het herstellen van het Koninkrijk van God voor Israël. Ja, ze hoopten dat Jezus nu eindelijk de bevrijding van de Romeinen zou schenken en Zijn Koninkrijk op aarde zou beginnen en, dat dit heel spoedig zou gebeuren. Maar de Heere Jezus legt hen uit, dat het niet aan hen is de gelegenheden en tijden te weten die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft.

Ook in ons leven is het soms zo dat we niet alles hoe-

ven te weten, ook al zouden we dit heel graag willen. Onze Vader in de hemel weet alles, ook welke tijd er iets gebeuren moet.

Voor de discipelen werd het pas duidelijk dat het Koninkrijk nu nog niet zou beginnen, toen ze het volgende beleefden:

'Hij leidde hen naar buiten tot bij Bethanië. En Hij hief Zijn handen op en zegende hen. En het geschiedde, terwijl Hij hen zegende, dat Hij Zich van hen verwijderde. En Hij werd opgenomen in de hemel' (Lk. 24:50-51).

Stellen we ons dit eens voor. Jezus, met Wie ze zoveel dingen beleefd hadden, werd ineens van hen weggenomen. Heel mooi daarbij is trouwens, dat het zichtbaar voor hun ogen gebeurde (Hand. 1:9). Het was niet zo, dat Jezus ineens weg was en niemand wist waarheen Hij gegaan was.

De discipelen van Jezus, wat hadden ze niet allemaal meegemaakt: hun Heer en Meester stierf aan het kruis, Hij stond op de derde dag weer op en nadat ze het een en ander eindelijk begonnen te begrijpen, (ze verheugden zich wellicht op een leven hier op aarde met Hem), ging Jezus weg.

Ja, het ging dus anders dan de discipelen zich hadden voorgesteld.

Maar wat ze van de Heere Jezus nog hadden gehoord, voordat Hij voor hun ogen verdween, gaf hen hoop: 'En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid' (Joh. 14:16).

Ze wisten, ze zouden na het heengaan van Hem niet alleen zijn, want ze zouden een andere Trooster ontvangen, namelijk de Heilige Geest. Die zou bij hen blijven tot in eeuwigheid.

Die andere Trooster kregen niet alleen de discipelen toen, maar krijgen ook wij nu. We zijn niet alleen gelaten, we staan er niet alleen voor. God is met ons door Zijn Heilige Geest, Die in ons woont. Laten wij erop vertrouwen dat Gods plan voor ons leven goed is en de Heilige Geest onze levensweg kent en ons hierin bijstaat, ook in moeilijke tijden.

Raphael Roos

De Wereld in een neerwaartse spiraal – maar Hij zal het herstellen

Als wij naar de wereld kijken, kan de angst ons om het hart slaan. Maar de Bijbelse profetie en de beeldspraak van een verhaal van David laten ons zien hoe de neerwaartse spiraal werkelijk eindigt.

Als kind was ik altijd bang om de stop eruit te trekken als de badkuip vol water zat. In het begin is er niets te zien. Bijna onmerkbaar wordt het water minder, en plotseling vormt zich een draaikolk boven de afvoer, het water draait in de rondte terwijl het wegloopt, en hoe meer het aan het eind komt, hoe sterker de trekkracht wordt. En dan komt het wervelende geluid. Ik was bang voor dit geluid, vooral tijdens de laatste millimeters, wanneer het het luidst is. Als kind vond ik het vreselijk om deze geluiden te horen.

In een veel grotere neerwaartse spiraal zit de hele wereld sinds de zonde is binnengekomen, met alle gevolgen van dien en alle verschrikkelijke dingen die er gebeuren (Gen. 3). Juist in onze tijd merken wij hoe deze neerwaartse spiraal onomkeerbaar blijft draaien, naar beneden trekt. En het lijkt alsof de draaikolk met zijn geluiden steeds luider en sneller wordt. Bijbelse waarden en waarheden worden gewoon weggespoeld. Er wordt steeds meer verdraaid, alles wordt overhoop gegooid. Mensen zonder oriëntatie die de Bijbel niet kennen, worden

meegesleept in deze maalstroom. Alles lijkt in duigen te vallen. Het hele kaartenhuis van de menselijke organisatie begint steeds meer te wankelen en dreigt in te storten. Als wij zouden opnoemen wat er allemaal in deze wereld gebeurt, zou de lijst lang, heel lang worden. Samenvattend kunnen wij de Bijbel citeren: De wetteloosheid is al werkzaam. (2 Thess. 2:7).

En dan zijn er nog de problemen en moeilijkheden die ieder van ons persoonlijk heeft. Voor de een of de ander kan een situatie ook plotseling wel eens te veel worden. Maar in Gods Woord vinden wij een sleutel om in deze neerwaartse spiraal van de wereld toch een stabiele boot te hebben met een zeer goed en veilig anker. Bij alles wat er gebeurt en nog zal gebeuren, mogen wij kalm blijven, zowel ten aanzien van de gebeurtenissen in de wereld als in ons eigen leven. Ja, de wereld bevindt zich in een neerwaartse spiraal – maar Hij zal het herstellen.

Laten wij eens kijken naar het leven van David met zijn prachtige profetische beelden die verwijzen naar de ware herder-koning van Israël, Jezus Christus, naar Zijn eerste en tweede

Bijna onmerkbaar wordt het water minder, en plotseling vormt zich een draaikolk boven de afvoer, het water draait in de rondte terwijl het wegloopt, en hoe meer het aan het eind komt, hoe sterker de trekkracht wordt.

komst en in verband daarmee ook naar Zijn Messiaans koninkrijk. Als wij over David lezen, lezen wij heilsgeschiedenis. Zijn verhaal, zijn persoon en zijn omgeving vormen een belangrijk fundament van de Bijbelse profetie. En zijn verhaal met alle heerlijke profetische voorafschaduwingen en beelden kan ons ook heel persoonlijk bemoedigen en ons versteld doen staan.

Laten wij ons richten op de gebeurtenissen rond David, die zich verborgen hield in de grot van Adullam. Deze tijd werd gekenmerkt door vlucht en achtervolging en wijst profetisch naar het verborgen koningschap van Christus in onze tijd. De verdrukking en vlucht van David en zijn vertrouwelingen is ook een beeld van het verdrukte volk Israël toen en in de toekomst. Na het verblijf in de grot van Adullam moest David met zijn 300 mannen nog steeds vluchten voor Saul. Van de ene woestijn naar de andere ging zijn reis door angst en verdrukking.

Een vlo op de vlucht

David verbleef eerst in de woestijn Zif en trok toen naar de woestijn van Maon, maar daar voelde hij zich niet meer veilig. Ook David maakte een neerwaartse spiraal door. Hij vluchtte toen met zijn naaste metgezellen naar het gebied bij de Dode Zee, naar de woestijn van Engedi, weer een gebied met veel bergvestingen (1 Sam. 24:1). De Dode Zee ... het gaat niet verder omlaag dan daar.

Bent u ook op de vlucht, van de ene woestijn naar de andere? Hebt u een dieptepunt bereikt? Moe en uitgeput? In angst en verdrukking? Voelt u zich innerlijk opgejaagd, zonder rust noch duur? Misschien kunt u 's avonds niet

alles van u afzetten, en ligt u wakker in bed en denkt: Wat moet dat nu worden?

Saul zat weer eens achter David aan, met maar liefst 3000 mannen (1 Sam. 24:3). Twee keer zei David tegen Saul: 'Achter wie is de koning van Israël aan getrokken? Achter wie jaagt u aan? Achter een dode hond, achter een enkele vlo!' (v. 15; vgl. Hoofdstuk 26:20).

Hier straalt zo heerlijk het beeld voor Jezus Christus, namelijk voor Christus in Zijn nederigheid op aarde, een beeld voor Zijn verborgen koningschap. Een vlo is ongeveer 4 mm groot en nauwelijks te zien. Hoewel hij geen vleugels heeft, kan hij snel springen dankzij zijn achterpoten en wordt tot de parasieten gerekend. – Wordt Christus door de wereld niet als een parasiet beschouwd? Als een vreemd voorwerp dat moet verdwijnen? Zo was het ook bij David. Saul joeg een onbetekenende vlo achterna.

Deze neerwaartse spiraal, de angst en de haast waren voor David niet gemakkelijk om te dragen en om door te maken. Integendeel. Het vrat aan hem en trok hem zo ver naar beneden dat hij zelfs zei dat hij op een dag nog eens door Saul zou omkomen. Ondanks al zijn vertrouwen op Gods goedheid in de verschillende situaties van de goddelijke opvoeding (vgl. Ps. 23:6), dacht David dat het over en uit was. De neerwaartse spiraal woedde binnen in hem en naar buiten toe in de realiteit die hij waarnam.

Bijbelse waarden en waarheden worden gewoon weggespoeld. Er wordt steeds meer verdraaid, alles wordt overhoop gegoooid.

Dat kennen wij ook in ons eigen leven. In principe weten we dat God met ieder van ons tot Zijn doel komt. Wij weten dat Hij het op een dag zal herstellen en de vijand zal overwinnen. Wij weten van Zijn almacht en dat niets Hem te wonderlijk is. En toch laat David ons hier de realiteit zien. Het geloof is niet altijd hetzelfde. Wij ondervinden schommelingen, twijfels, angsten. Naar de buitenwereld zijn wij snel in staat te doen alsof. Wij stralen dan zekerheid, kracht in geloof en vertrouwen uit. Wij laten zien dat wij ware mannen en vrouwen van God zijn. Maar hoe ziet het er bij ons van binnenuit? Komen wij ook niet in situaties waardoor wij zeggen: 'Ik zal op een dag nog eens door Sauls hand weggevaagd worden' (1 Sam. 27:1)?

Het mooie bij David is zijn oprechtheid tegenover God. Hij toont zijn zwakheid en is ondanks alles een man naar Gods hart. Dat kan een bemoediging voor ons zijn. Hij krijgt dit predicaat ook omdat hij zo eerlijk is. Wij hoeven voor God niet te doen alsof. – Stel u voor dat uw geliefden bij u zouden doen alsof. Dat zou toch ondraaglijk voor u zijn.

Wat deed David dan telkens weer, zelfs in de grootste nood? Want het volk sprak erover om hem te stenigen en 'David werd zeer benauwd'. Maar dan staat er: 'David echter sterkte zich in de HEERE, zijn God' (1 Sam. 30:6).

Daar is dan uw wereld, uw omgeving, uw innerlijk dat misschien in een neerwaartse spiraal zit. U voelt zich als een kleine vlo, op de vlucht, onbetekenend. Tegen de overmacht, tegen alle grote dingen die in de wereld gebeuren, heeft u niets in te brengen. Daar is misschien ergernis over politieke beslissingen, wrok tegen onrechtvaardigheden die wij dag in dag uit ervaren, de manier waarop mensen met elkaar omgaan. Maar één ding kunnen en moeten wij: wij sterken ons in de Heere, onze God.

Hoe deed David dat?

Door voortdurend met God te praten. Hij riep het uit, daagde Hem uit, maan-

de Hem aan, smeekte, dankte enz. En zo zijn al deze prachtige Psalmen ontstaan. Ja, David was als een kleine vlo op de vlucht, in angst om zijn bestaan, zijn wereld leek in een neerwaartse spiraal te zijn, waaraan hij zich voelde overgeleverd, maar sterkte zich in de HEERE, zijn God.

De ongebruikte speer

Toen David in Engedi was, deden zich twee situaties voor die ons op een indrukwekkende manier laten zien waarom hij een beeld voor de Messias is. En dat is voor ons ook van het grootste belang vanuit pastoraal oogpunt.

Het gebeurde twee keer dat Saul totaal was overgeleverd aan David en zijn mannen. Beide keren deed David echter afstand van de macht die hem in elk van deze situaties ten deel was gevallen. David zei dat hij zijn hand niet tegen de gezalfde koning wilde uitsteken. Het was zijn overtuiging dat alleen God het definitieve oordeel over de verworpenen mocht voltrekken. Eigenlijk stond al vast dat David koning van Israël zou worden, maar op dat moment was het nog Saul.

Als wij over David lezen, lezen wij heilsgeschiedenis. Zijn verhaal, zijn persoon en zijn omgeving vormen een belangrijk fundament van de Bijbelse profetie.

In zekere zin kan deze omstandigheid ook worden toegepast op het heden. Nog heerste Saul – nog heerst de vorst van deze wereld, satan. Maar Christus, gesymboliseerd door David, staat vast als Koning. Het is God Die koningen afzet en koningen aanstelt.

De eerste van de beide genoemde situaties vinden wij in 1 Samuel 24:3-8. David en zijn mannen nu zaten in een grot, toen Saul naar binnen ging om zijn behoefte te doen. Saul was dus overgeleverd aan David die met zijn mannen achter in de donkere grot zat. Maar David sneed alleen een punt van Sauls mantel af.

In de tweede situatie sliep Saul in een wagenkamp (1 Sam. 26:5-12). Het interessante aan dit verhaal is dat David, de sterkste, het kamp binnendrong bij de slapende Saul, de zwakste. En er gebeurde niets. Vanuit heilhistorisch perspectief is dit weer zeer passend. De eerste komst van de Messias op aarde, in het domein van de vorst van deze wereld, was ook een binnendringen van de sterkste in de nacht van Israël en de volken. En zo zal het ook zijn bij de Wederkomst van de Heere.

Saul lag in het wagenkamp en het volk lag rondom hem. Abisai, de zoon van Zeruja, wilde David beslist vergezellen, om het kamp binnen te dringen bij Saul. De twee troffen Saul slapend aan, met zijn speer naast hem en een waterkruik. Ze namen ze allebei mee. De speer bleef ongebruikt, hoewel het de ideale gelegenheid zou zijn geweest om Saul te doden. Abisai zou de speer maar al te graag hebben gebruikt. Maar weer zag David ervan af Saul nog meer aan te doen.

Wat zouden wij gezegd hebben als wij Davids naaste metgezellen waren geweest? Zijn vrienden waren immers net zo getroffen door de vervolging van Saul als hijzelf. Hun vrouwen en kinderen waren net zo in gevaar. Had-den wij niet gereageerd zoals Abisai? – Zouden wij de speer pakken als wij konden?

Nu moet u!

In beide situaties wordt duidelijk dat Davids houding compleet tegengesteld was aan de houding van zijn helden. Zij waren woedend en hadden geen begrip voor Davids handelwijze.

Wat zou het hebben betekend als David Saul had gedood? Het zou hebben geleid tot de onmiddellijke aanvaarding van het koningschap door David. Zou alles dan niet goed gekomen zijn? De neerwaartse spiraal voor hem, zijn familie en vrienden en het hele koninkrijk zou toch gestopt zijn. En zou het niet hetzelfde zijn geweest, als Christus bij Zijn komst hier op aarde letterlijk en onmiddellijk het koningschap had aanvaard? In plaats daarvan de vijand sparen, afzien van de macht, het leven verlengen in ellende en verdrukking. Daarom ontstond er steeds meer woede rond David. Het ging door met het zich verstoppen in grotten en achter rotsen, het ging door met hartkloppingen, het ging door met het opgejaagd worden. De mannen reageerden dienovereenkomstig toen zij Saul in de grot aantroffen: 'Toen zeiden de mannen van David tegen hem:

Zie, de dag waarvan de HEERE u gezegd heeft: Zie, Ik geef uw vijand in uw hand, en u kunt met hem doen zoals het goed is in uw ogen!'(1 Sam. 24:5).

Nu moet u!

Maar David gebruikt deze 'afspraken' om de macht te grijpen niet. Men kan zeggen dat de volgelingen van David leefden vanuit een prachtige verwachting van het toekomstige koninkrijk van David. En dit is een beeld van het bijna ondraaglijke probleem van de hele wereld en de heilsgeschiedenis. Wanneer komt eindelijk het tijdstip waarop de heerschappij van Christus aanbreekt? Hoe lang nog, Heere, waar blijft U? Nu moet U toch eindelijk, Heere! Heere, slaapt U?

Laten wij denken aan de zonen van de donder die wilden dat er vuur van de hemel zou neerdalen (vgl. Luk. 9:54). Nu moet U toch de macht grijpen! Deze beklemmende tussentijd wordt gekenmerkt voor de verborgenheid van God en de verborgenheid van Christus, terwijl wij ongeduldig de vraag stellen: Wanneer zal de tijd vervuld zijn? Wanneer zal de Heere eindelijk komen?

Toen de tijd vervuld was, zond God Zijn Zoon voor het eerst. En wanneer hij opnieuw vervuld zal zijn, voor de tweede keer. 'Zie, de dag ...!', riepen de mannen van David, de dag waarop koning Saul uit de weg wordt geruimd. En ja, de dag waarop onze Heere zal regeren, herstellen, oprichten en oordelen, staat vast. De dag waarop alle vijanden onder de voeten van Jezus zijn gelegd en de dood definitief is overwonnen (1 Kor. 15). Hij staat vast. Maar ... Maar op Gods tijd.

Onze Heere Jezus zit nog steeds aan de rechterhand van God de Vader, schijnbaar verborgen, menselijk gezien zogenaamd inactief; 'Verder wacht Hij op [het tijdstip] ...', zoals de Bijbel zegt (Hebr. 10:13). Wij wachten met Hem en zullen dit na de Opname met Hem heel direct samen doen, hoofd en leden verenigd, wachten op de dag van Zijn wederkomst in heerlijkheid. Er zullen veel verschrikkelijke dingen op aarde gebeuren, maar wij zullen verborgen blijven samen met Hem, het hoofd, als Zijn leden. En dit alles op Gods tijd.

De tijden of gelegenheden te weten, komt noch de vrienden van David toe

Ook David maakte een neerwaartse spiraal door. Hij vluchtte met zijn naaste metgezellen naar het gebied bij de Dode Zee, naar de woestijn van Engedi, weer een gebied met veel bergvestingen. De Dode Zee ... het gaat niet verder omlaag dan daar.

noch de discipelen van Jezus (vgl. Hand. 1:7). Zo zijn Davids vrienden, zijn helden en naaste metgezellen een treffend en profetisch beeld voor de wachtende en lijdende creatuur en ook een passend beeld voor het aandringen van de discipelen van Jezus. Nu moet u toch eindelijk!

Zeker, wij mogen bidden 'Heere, kom spoedig', absoluut, maar altijd in het besef dat het Gods plan en Zijn afspraak is. Wacht daarom geduldig met Hem, ons hoofd. Of het nu de profeten waren die speurden naar de precieze tijden van de vervulling van de Bijbelse profetie (1 Petr. 1:10-12), of ook hier bij David, het devies blijft steeds: door

Ja, David was als een kleine vlo op de vlucht, in angst om zijn bestaan, zijn wereld leek in een neerwaartse spiraal te zijn, waaraan hij zich voelde overgeleverd, maar sterkte zich in de HEERE, zijn God.

lijden naar heerlijkheid. En zo was het ook bij Christus.

De punt van de mantel en het kruis

Hoe was het toen Christus hier op aarde was? Zijn boodschap was dat het koninkrijk [der hemelen] nabijgekomen was. De zijnen trappelden als het ware al met de hoeven. Maar Christus deed afstand van zijn machtsmiddelen. Was dit gemakkelijk voor de Heere? Wij weten dat Hij met anderen weende, want Zijn barmhartigheid is groot. De wonderen die Hij deed bleken kleine voortekenen te zijn van het grote wat komen ging. Het waren tekenen van Zijn koninkrijk. Een voorafschaduwing van wat komen ging.

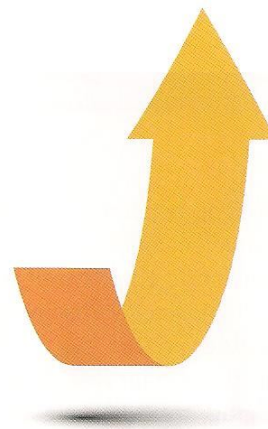
En zo was deze punt van de mantel van Saul in handen van David een

voorproefje van de overwinning als geheel. Sinds het kruis is de punt van de mantel van satan in handen van Christus. De verzoeking voor David om de speer gewoon maar snel te gebruiken – niet alleen de punt van de mantel, maar nog meer –, was zeker immens groot. Laten wij ons eens voorstellen hoe dat voor Christus was. In de Hebreeënbrief lezen wij: 'Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde' (Hebr. 4:15). Of: 'Hoewel Hij de Zoon was, heeft Hij toch gehoorzaamheid geleerd uit wat Hij heeft geleden' (Hebr. 5:8).

Wat was dan de verzoeking van Jezus? Was het niet de verleiding om gewoon snel de macht te grijpen? Om alles in één klap te veranderen, en wel voor de vastgestelde tijd? Waren het bij David twee, bij Christus waren er tientallen andere gelegenheden waarop Hij dat had kunnen doen. Het kruis zou Hem bespaard gebleven zijn. Dit was wat de verzoeking van de Heere in de woestijn inhield (Opmerking in de marge: David was immers ook in de woestijn ...): 'En de duivel zei tegen Hem: Ik zal U al deze macht en de heerlijkheid van deze koninkrijken geven, want die is aan mij overgegeven en ik geef die aan wie ik maar wil; dus, als U mij zult aanbidden, zal het allemaal van U zijn' (Luk. 4:6-7).

Dit alles was aan Christus beloofd door de Vader. Maar de duivel zei: Ik geeft het U eerder dan Hij! Steeds weer werd de Heere uitgedaagd om Zichzelf openbaar te maken. Denk alleen maar aan de spotters: 'Kom van het kruis af.' – 'Verlos Uzelf.' – 'Anderen heeft Hij verlost, Zichzelf kan Hij niet verlossen.' Meer dan twaalf legioenen engelen zal Hij Mij ter beschikking stellen ...

Hoe moeilijk moet dit geweest zijn voor de Heere die Zijn macht zonder problemen had kunnen tonen, maar het niet deed. Van het Lam tot de

Wanneer Bijbelse profetie is vervuld, zal het vanuit de neerwaartse spiraal weer bergopwaarts gaan, zoals we ook zien in het verhaal van David.

Leeuw van Juda zou een kleine stap geweest zijn. Zijn eigen broers daagden Hem ook uit: 'Vertrek van hier en ga weg naar Judea, zodat ook Uw discipelen de werken die U doet kunnen zien. Want niemand doet iets in het verborgene, en streeft er tegelijk zelf naar dat men openlijk over hem spreekt. Als U deze dingen doet, maak U zelf dan openbaar aan de wereld. Want ook Zijn broers geloofden niet in Hem. Jezus dan zei tegen hen: Mijn tijd (dit betekent de door God vastgestelde tijd) is nog niet aangebroken, maar uw tijd is er altijd. ... Maar toen Zijn broers naar het feest gegaan waren, toen ging Hij ook Zelf naar het feest, niet openlijk, maar als in het verborgen.' (Joh. 7:3-6,10).

Christus heeft het niet als roef beschouwd, aan God gelijk te zijn. Hij heeft Zichzelf ontledigd, onder de wet gesteld. Het hoogste bewijs daarvan toont – de punt van de mantel – het kruis. Als Christus ergens gezwicht had, zou het niet tot het kruis gekomen zijn. Maar Hij hield zich aan de vastgestelde tijd. Zelfs de grote angst in de hof van Gethsémané kon Hem daarvan niet afhouden. Hij achtte de wil van de Vader het hoogst. Zich afzijdig houdend van Zijn macht, zwij-

gend, onvrij, beperkt in Zijn vrijheid van handelen, onmachtig en zwak, zo openbaarde Hij Zichzelf aan zijn bitter teleurgestelde discipelen, Hij, de Gezalfde van God.

Toen David naar Saul in de legerplaats ging, werd hij vergezeld door iemand die perse met hem mee wilde gaan en zich ook meteen had gemeld na de vraag van David: Abisai, een zoon van Zeruja. Abisai betekent toepasselijk: Vader van de wil en de wilskracht. Zeruja, de moeder van Abisai, was een zuster van David. Haar naam betekent opmerkelijk genoeg: vijand van de Heere. Wanneer wij dit verhaal op Jezus betrekken, doet ons dit aan Petrus denken die bijvoorbeeld de eerste en enige was die moedig over het water naar Jezus toe wilde lopen.

Abisai wilde Saul doden. Nu moet u! Niet alleen de punt van de mantel! Maar de macht! Neem de speer! Menselijkerwijs begrijpelijk, maar in deze situatie bleek Abisai in de ware zin van het woord, als zoon van Zeruja, een vijand van God te zijn – figuurlijk toegepast: een vijand van het kruis. Want ook iemand als Petrus zei tegen de Heere, toen Hij zijn op handen zijnde kruisdood aankondigde: 'Dit zal beslist niet met U gebeuren!' Ook hier was de reactie uit zuiver menselijk oogpunt begrijpelijk. Petrus eiste dus vanuit zijn verwachting van de komst van het koninkrijk: Niet het kruis, maar de macht!

Toen zei Jezus tegen hem: 'Ga weg achter Mij, satan!', en bedoelde daarmee: 'Ga weg achter Mij, tegenstander' (dit is de betekenis van het woord 'satan'), en wel als tegenstander van Gods plan. Ik geloof niet dat Jezus werkelijk de duivel zelf bedoelde. Want deze wilde Jezus immers niet van het kruis afhouden, maar voer zelfs in Judas om de Heere over te leveren. Petrus daarentegen wilde de Heere afhouden, en daarom werd hij in deze situatie een tegenstander van Gods plannen genoemd.

Laten wij niet vergeten wat het betekent om het afzien van de macht te beamen – zowel voor Davids vrienden als voor de discipelen van Jezus. Het aanvaarden van het kruis had natuurlijk consequenties. Ook de discipelen wilden aanvallen, slaan en strijden. Denk maar eens aan Petrus en het oor van Malchus. Maar het zich onmiddellijk toeëigenen van de macht en het ongeduldig uitoefenen van de macht zijn aardse principes. Wat daarentegen een trouwe en volwassenen gelovige kenmerkt, is dat hij kan wachten op Gods tijden in Zijn heilsgeschiedenis. Want als wij daarop zouden vooruitlopen, zou dat betekenen dat wij er niet op vertrouwen dat Gods tijden goed en juist zijn.

Dat betekent immers wél te vertrouwen: Hem te laten handelen en aan Hem overgeleverd te zijn. Voor deze instemming met de weg met Christus beloofde de Heere Zijn discipelen om mee te regeren in het Duizendjarig Rijk: 'En u bent het die steeds bij Mij gebleven bent in Mijn verzoeken. En Ik beschik u het Koninkrijk, zoals Mijn Vader dat aan Mij beschikt heeft, opdat u eet en drinkt aan Mijn tafel in Mijn Koninkrijk en op tronen zit en de twaalf stammen van Israël oordeelt' (Luk. 22:28-30).

Wat betekent dat voor ons leven? Allereerst moeten wij er rekening mee houden dat wij niet de discipelen van de Heere zijn. Wij zijn Zijn lichaam. En voor ons als leden van het Lichaam van Christus betekent dit dat, als Hij ons Hoofd is en wij zijn Lichaam, en als Hij geduldig aan de rechterhand van God op Zijn wederkomst wacht, wij met Hem wachten en alles verdragen. Ook na de Opname gaat het wachten met Hem door. Wachten op Gods tijd.

Wij mogen weten dat Hij op een dag zal oordelen! Hij zal herstellen, Zijn plannen voorbereiden en rechtvaardig oordelen. En als wij buigen voor deze wil van God, en ervoor kiezen om met Christus te wachten, dan zal deze hou-

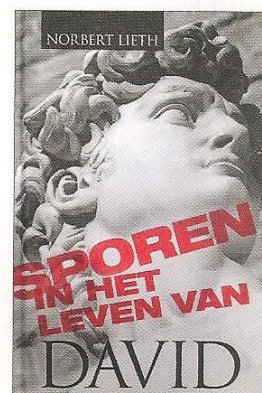
ding al veel dingen in ons leven van nu rechtzetten. Rust en vrede verschijnen, een kalmte ondanks de neerwaartse spiraal.

David werd uiteindelijk koning en onder hem ontstond een koninkrijk van vrede in het klein. Als Christus terugkomt in heerlijkheid, samen met ons als Zijn leden, zal Hij de neerwaartse spiraal een halt toeroepen. Hij zal in de bruisende volkerenrustige wateren tot stand brengen. Dit vooruitzicht kan ons helpen om stil te zijn, ons geloof te beleven, te groeien in het Woord en in de kennis van Hem.

Dus wanneer deze Bijbelse profetie vervuld is, zal het vanuit de neerwaartse spiraal weer bergopwaarts gaan, zoals we ook zien in het verhaal van David; en met deze conclusie zou ik willen besluiten, figuurlijk op ons toegepast: 'En Saul ging naar zijn huis, maar David en zijn mannen gingen naar de vesting' (1 Sam. 24:23).

PHILIPP OTTENBURG

Verhelderend bij het artikel:

NORBERT LIETH

Sporen in het leven van David

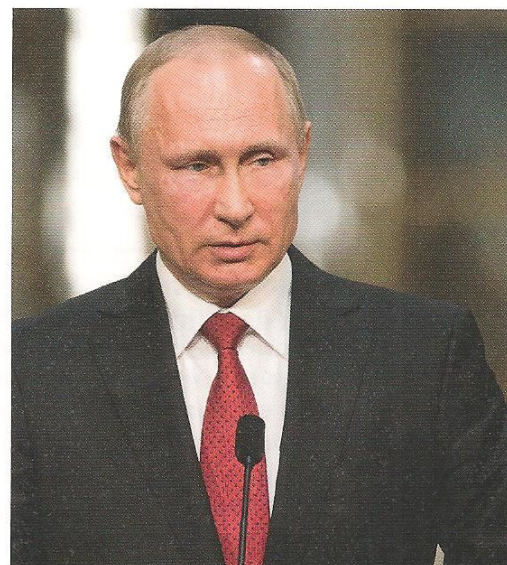
God wijst door de sporen die wij in het leven van David ontdekken op het leven, lijden, sterven en de opstanding van Jezus. Ja deze sporen voeren nog verder: tot in het Duizendjarige Rijk.

Artikelnummer 197167
EUR 8,-~~00~~ EUR 5,-00

Poetin, verdediger van het orthodoxe geloof?

Patriarch Kyrill, hoofd van de Russisch-orthodoxe kerk, heeft in een preek de aanval van Poetin op Oekraïne gerechtvaardigd door te verwijzen naar het christelijk verzet van zijn land tegen de queere ideologie van het Westen. Hij ziet een metafysische strijd tussen de antichristelijke waarden van het Westen en de waarden die door Rusland worden verdedigd. De nauwe banden van Poetin met de orthodoxe kerk in Rusland zijn geen geheim. De Russische leider werpt zich graag op als verdediger van het christelijk erfgoed tegen de decadentie van het Westen of als hoeder van het orthodoxe geloof. Maar in de Oekraïne toont hij zijn ware gezicht. De Engelse krant *The Guardian* meldt dat hij groen licht heeft gegeven voor maximaal 16.000 islamitische militieleden uit Syrië (vrijwilligers genoemd) om aan de zijde van pro-Russische rebellen in Oekraïne te vechten. Veel mensen in Oekraïne zijn orthodox gelovigen. De journalist Rod Dreher, zelf orthodox, schrijft: 'Ik vraag me

af hoe Patriarch Kyrill hierover denkt. Ik vraag me af hoe hij kan leven met de wetenschap dat zijn medechristenen, zowel orthodoxen als katholieken, worden vermoord en christelijke vrouwen mogelijk worden verkracht door islamitische huurlingen die worden betaald door zijn beschermheer Vladimir Poetin. Hoe kan hij daarover zwijgen?' – De waarheid is dat de aanval op Oekraïne bijvoorbeeld niet de orthodoxe gelovigen sterkt, maar de kerk in Oekraïne verder verdeelt. Met steun van de Amerikanen en erkend door de Grieks-orthodoxe kerk (telkens om redenen van machtspolitiek), had een Oekraïens-orthodoxe kerk zich al afgesplitst van de Russisch-orthodoxe – wat in 2018 een schisma had veroorzaakt tussen de Grieks-orthodoxe en de Russisch-orthodoxe kerk. Velen waren echter in Oekraïne trouw gebleven aan de Russisch-orthodoxe kerk, omdat zij de splitsing beschouwden als een schending van het kerkelijk recht van de orthodoxie. Nu Rusland als het

Vladimir Poetin.

ware als een beer Oekraïne overvalt, ondersteund door het hoofd van de Russisch-orthodoxe kerk zelf, keren velen – ook priesters – zich nu toch van hun kerk af. Wat Vladimir Poetin ook is, een hoeder van het orthodoxe geloof is hij duidelijk niet.

Florida in verzet tegen de lhbtqi-agenda

Ondanks het tandengeknars in de media heeft de conservatief geregeerde Amerikaanse staat Florida een wet aangenomen die bepaalt dat kinderen tot en met de derde klas niet mogen worden geïndoctrineerd met gender- en queer-ideologieën. De krant *FAZ* noemt het 'een omstrede wetsvoorstel dat deze queere thema's verbiedt voor kinderen van de kleuterklas tot en met de derde klas'. Veel leerlingen demonstreerden tegen de wet en ook het Witte Huis veroordeelde de wet als 'een aanval op LHBTIQ-kinderen'. 'In Hollywood is de verwachte ophef daarentegen uitgebleven', aldus de *FAZ*.

Door federale regering gesponsorde show bekritiseerd

In maart werd een nieuwe circusshow bekritiseerd door conservatieve evangelicale gelovigen. De show heet 'Circus of Horror' en promoot zichzelf met de woorden: 'Kom mee op een spannende, twee uur durende reis door de vlammen van INFERNUM en beleef wat waarschijnlijk de meest buitengewone circusshow in Duitsland is! INFERNUM combineert hells goede artistiekheid, bizarre comedy en maffe freaks tot een unieke, spectaculaire show en zet daarmee een nieu-

we standaard op entertainmentgebied' – Maar wat de kritiek op het atheïstische gebeuren, dat op zich niets nieuws is in de amusements-industrie, een impuls gaf, was enerzijds de timing: de show, met zijn vreugde over het hellevuur, werd bekend toen Poetin zijn verwoestende vuur op Oekraïne opende. En anderzijds bleek het nogal twijfelachtig wie, onder andere, de show sponsorde, namelijk de federale regeringscommissaris voor Cultuur en Media.

De storm op het meer en de demonen

'Toen zij voeren, viel Hij in slaap. En er viel een stormwind neer op het meer, en hun schip liep vol water en zij waren in nood. Zij gingen naar Hem toe, wekten Hem en zeiden: Meester, Meester, wij vergaan! Toen stond Hij op en bestrafte de wind en de golven. En ze gingen liggen en er kwam stilte. ... En zij voeren verder naar het land van de Gadarenen, dat tegenover Galilea ligt. Toen Hij aan land gegaan was, kwam een man uit de stad Hem tegemoet, die al lange tijd door demonen bezeten was. Hij had geen kleren aan en verbleef niet in een huis, maar in de grafspelonken. Toen hij Jezus zag, viel hij schreeuwend voor Hem neer en zei met luide stem: Wat heb ik met U te maken, Jezus, Zoon van God de Allerhoogste? Ik bid U dat U mij niet pijnigt. Want Hij had de onreine geest bevolen van de man uit te gaan. Die had hem namelijk vele malen aangegrepen, en men had hem met ketenen en met boeien gebonden om hem in bewaring te houden, maar hij verbrak de boeien en werd door de demon naar de woeste plaatsen gedreven. Jezus vroeg hem: Wat is uw naam? Hij zei: Legio; want er waren veel demonen in hem gegaan. ... Ze gingen op weg om te zien wat er gebeurd was, en ze kwamen bij Jezus en vonden de man van wie de demonen uitgegaan waren, zitten aan de voeten van Jezus, gekleed en goed bij zijn verstand; en ze werden bevreesd. ... Het gebeurde, toen Jezus terugkeerde, dat de menigte Hem ontving, want ze waren allen op Hem blijven wachten' (Luk. 8:23-24,26-30,35,40).

De macht achter de macht

Wat het stillen van de storm op het Meer van Galilea openbaart over onze Heere, de onzichtbare wereld en ons leven.

De storm woedde, de discipelen waren bang, maar de Heere sliep. – De vraag rijst hoe de Heere in deze situatie kon slapen. Misschien omdat Hij gewoon te moe was van alle inspanningen en moeiten die Hij moest doorstaan. Maar noch het woeden van de storm, of het water in de boot en ook niet het grote gevaar maakten Hem wakker, maar toen Zijn discipelen Hem wekten, reageerde Hij meteen.

Geborgen in Zijn macht

Dit voorval leert ons een geestelijke les: Er stak een storm op, het schip liep vol water, ze waren in groot gevaar, iedereen rondom de Heere werd bang, maar Jezus sliep. Dit betekent voor ons: Wie zich geborgen weet in God, heeft rust in elke situatie. Wie weet heeft van het plan, het doel en de beloften van God, kan daarin rusten en hoeft niet in paniek te raken. En wie volledig op de Almachtige vertrouwt, kan elke situatie aan. Hij heeft de macht over onze onmacht.

'Het is Uw vaste voornemen: U zult volkomen vrede bewaren, want men heeft op U vertrouwd' (Jes. 26:3). – 'In vrede zal ik gaan liggen en weldra slapen, want U alleen, HEERE, doet mij veilig wonen' (Ps. 4:9).

Sommige stormen kunnen op ons inbeuken, de boot van ons leven dreigt te

zinken, we zijn omringd door gevaren en angst wil zich in ons verspreiden. Wij denken dat wij ondergaan en de overkant niet meer bereiken en dat de Heere niet reageert. In al deze dingen kan ons vertrouwen zich bewijzen. Wij mogen niet vergeten dat de Heere het overzicht houdt en elke situatie meester is. Daarom noemen de discipelen hem Meester.

De macht achter de macht

Jezus bestrafte (berispte, bedreigde) de wind en de golven van het water, en er viel een grote stilte. Levenloze dingen, materie, energieën die geen persoonlijkheid hebben, worden eigenlijk niet berispt, maar alleen dingen met een persoonlijkheid. Zo bedreigde Jezus de Farizeeën en schriftgeleerden of demonen, ook Petrus, en Hij berispte het ongeloof van Zijn discipelen. Eens vervloekte de Heere een vijgenboom, maar dit diende als symbool voor de situatie van Israël.

Dit zou een indicatie kunnen zijn dat er een onzichtbare macht te vinden was achter de storm. Het waren satan en zijn demonen die wilden voorkomen dat Jezus en Zijn discipelen de andere oever bereikten. Want daar woonden de Gadarenen en gingen demonen tekeer.

In het boek Openbaring lezen wij dat engelen de vier winden op de vier hoeken van de aarde tegen hielden, om daarmee later de aarde en de zee schade toe te brengen (Openb. 7:1-2). Hieruit blijkt dat er persoonlijkheden achter de natuurlijke gebeurtenissen zitten: goede engelen, maar ook kwade (demonen). In hetzelfde Bijbelboek zien wij ook dat satan uit zijn bek water als een rivier, de vrouw (een symbool voor Israël) achterna spuwde, om haar door de rivier te laten meesleuren (Openb. 12:15). Opnieuw herkennen we een persoonlijkheid achter de materie.

In het land van de Gadarenen was een legioen onreine geesten dat in de varkens trok en zich in het Meer van Galilea stortten (Matt. 8:32). De varkens stierven, maar wat gebeurde er met de boze geesten? Interessant is dat het verhaal over de uitdrijving van de boze geesten direct na het stillen van de storm komt. – Was het meer onder andere een verblijfplaats van demonen?

Paulus schrijft: 'Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten' (Ef. 6:12).

Het is duidelijk dat satan met zijn leger van demonen nog steeds invloed heeft op natuurverschijnselen. Hij wil niet dat de Heere Jezus met Zijn gelovigen, later met het overblijfsel van Israël en met deze wereld de andere oever bereikt, vanwaar hij zal worden uitgeworpen. En daarom brengt hij de volkeren in beroering. Wij weten dat de plaats van de gemeente in de hemel is en dat zij daar op een dag zal worden opgenomen (1 Thess. 4). Dat zal de hemelvaart van de gemeente zijn. Wij weten ook dat satan uit de hemel zal worden verstoten en op de aarde zal worden neergeworpen (Openb. 12). Verder weten wij dat satan vóór de oprichting van het Duizendja-

rig Rijk gebonden zal worden, zodat hij de volken niet langer kan misleiden. En tenslotte weten wij dat de overwinning van God is dat de Messias als koning op aarde zal regeren (Ps. 22). Dit alles wil satan uit alle macht verhinderen, en daarom brengt hij in zijn woede de volkeren in beroering.

Deze realiteit in de onzichtbare wereld zou ook wel eens de reden geweest kunnen zijn waarom Jezus de storm niet slechts aansprak als de Schepper, maar hem berispte als de Heere. In Openbaring lezen wij telkens weer hoe geesten – goede en kwade – met elkaar strijden en hun invloed uitoefenen op de gebeurtenissen in de wereld. Sommigen willen de Wederkomst van Jezus voorkomen, anderen staan in dienst van God, opdat Zijn Woord vervuld wordt.

Wat zit er achter de wereldwijde crises en natuurverschijnselen van onze tijd? Zijn het demonische krachten die met Gods toestemming de volkeren in beroering brengen en zorgen voor angst en verschrikking? Die een groot gevaar vormen voor deze wereld en haar ondergang willen bewerkstelligen? – Dit beeld van de Bijbelse profetie en de geestelijke werkelijkheid moeten wij voor ogen hebben. Niet in de laatste plaats om geestelijk op de juiste manier te kunnen handelen.

En zoals de discipelen Jezus wekten, zo zal dat eens ook Israël doen. – 'U hoort het gebed; tot U zal alle vlees komen. ... o God van ons heil, o vrouwen van alle einden der aarde en van de verre zeeën ... Die het bruisen van de zeeën stilt, het bruisen van hun golven en het rumoer van de volken' (Ps. 65:3, 6, 8).

De macht boven alle macht

'HEERE, God van de legermachten, wie is als U? Groot van macht bent U, HEERE; Uw trouw omringt U' (Ps. 89:9).

Wij leven in buitengewone, spannende tijden. Het schip des levens van

de gemeente wordt ook aan het wankelen gebracht. Maar wij hebben de Heere in ons midden, Zijn rust is onze rust. Hij zal Zich op Zijn tijd verheffen en Zijn macht tonen. Hij zal ons door de stormen van de tijd heen brengen, naar de andere oever. Wij zullen niet vergaan, maar aankomen. Ons geloof komt hierbij echter steeds weer voor uitdagingen te staan.

'Hij zei tegen hen: Waar is uw geloof? Maar zij waren bevreesd en verwonderden zich, en zij zeiden tegen elkaar: Wie is Deze toch, dat Hij ook de winden en het water bevel geeft en ze Hem gehoorzaam zijn?' (Luk. 8:25).

Waarom berispte de Heere het ongehoor van de discipelen? Omdat ze bang waren te vergaan, hoewel Jezus hun in het vooruitzicht had gesteld de andere oever te bereiken: 'Het gebeurde op een van die dagen dat Hij met Zijn discipelen aan boord van een schip ging. En Hij zei tegen hen: Laten wij overvaren naar de overkant van het meer. En zij voeren weg' (Luk. 8:22).

Zij hadden niet gelooft dat Hij hen naar de andere oever kon brengen. In plaats daarvan geloofden zij dat zij meer overgeleverd waren aan de wind en de golven dan aan Zijn Woord. Daarom moesten zij nu in hun radeloosheid handelen. Als je het geloof opgeeft, word je machteloos, en de machteloosheid overwint.

Wanneer Jezus tegen ons zegt: 'Laten wij overvaren naar de overkant van het meer', en wanneer Hijzelf bij ons is, dan zullen wij deze overkant ook bereiken, wat voor vreselijke stormen er onderweg ook mogen opsteken. Het doel dat Hij ons heeft beloofd, is de overkant van Zijn koninkrijk, en wij zullen die bereiken door alle wirwar heen. Hij zal ervoor zorgen dat wij niet vergaan, maar aankomen. Zoals Hans Peter Royer eens zei:

'Soms kalmeert God de storm. Maar soms laat God de storm razen en kalmeert Zijn kind.'

NORBERT LIETH

Hoe moeten christenen leven, als Jezus elk moment zou kunnen terugkomen?

De realiteit van de Opname verandert ons leven in veel opzichten positief. Dit gaat echter niet zonder een zekere mate van spanning. Dus als Jezus nu echt zou kunnen terugkomen, moeten wij ons leven dan leiden zoals we het altijd doen? Of moeten wij ons niet eerder concentreren op de 'geestelijke dingen'?

De protestantse reformator Maarten Luther zou ooit geschreven hebben: 'Predik [en leef], alsof Jezus gisteren gekruisigd was, vandaag uit de dood was opgestaan en morgen zou wederkomen.'

Een goed advies. Hoe kunnen wij dit echter in ons dagelijks leven in praktijk brengen? Hoe moeten wij deze geest van verwachting zichtbaar laten worden, en tegelijk normaal blijven leven? Wachten op de Wederkomst van Christus betekent niet dat wij al onze bezittingen moeten verkopen, de eerste de beste berg moeten beklimmen en vanaf die tijd alleen in onszelf moeten keren. Niets in het Nieuwe Testament suggereert dat.

Nadenken over de zekerheid van Jezus' komst, moet er niet toe leiden dat wij in zak en as zitten of door de straten rennen en ons uitlaten over het oordeel en het einde van de wereld. Het feit dat de Wederkomst van Christus ieder moment plaats kan vinden, betekent niet dat wij provocerende straatevangelisten moeten worden (dat is een van de

minst effectieve evangelisatiestrategieën om onze samenleving te bereiken). Maar hoe moeten wij dan reageren op deze profetische waarheid?

*Weten waar wij heen-
gaan en wie wij zullen
zijn, moet invloed heb-
ben op hoe wij in het
hier en nu leven. Dit per-
spectief geeft ons moed
en hoop.*

Een veel betere benadering is uit te zoeken waartoe de Bijbel ons werkelijk oproept. Elke schrijver van het Nieuwe Testament was zich ervan bewust en geloofde dat Jezus ieder moment kon terugkomen om Zijn bruid te halen. En toch is er niet de minste of geringste aanwijzing voor paniek of voor het be-

ginnen met een bediening als straatprediker over de ondergang van de wereld. Wat wij zien is dat Jezus, Paulus, Johannes en Petrus ons dringend aansporen om trouw te zijn aan de Heere, om de duisternis te doorbreken met licht en om een overtuigend leven van geloof te leiden.

Als wij dat in ons achterhoofd houden, kunnen de volgende principes ons daarbij behulpzaam zijn.

Perspectief: Onthoud, deze wereld is niet mijn thuis

Als volgelingen van Jezus leven wij met de schijnbare tegenstrijdigheid dat ons burgerschap in de hemelen is, ook al zijn wij nog hier op aarde (Filipp. 3:20). Ons thuis is bij de Heere. Zoals Paulus schreef, is het leven voor mij Christus en het sterven winst (Gal. 2:20; Filipp. 1:21). Voor christenen is dit een win-win-situatie.

En hoewel onze tijd op aarde beperkt is, betekent dit niet dat die onbelangrijk is. Hoe wij vandaag leven, bepaalt onze toekomstige beloning in de hemel

(1 Kor. 3:10-15; 2 Kor. 5:10-11). Wij hebben dus zowel een aards als een eeuwig perspectief. Onze toekomst beïnvloedt ons heden. Weten waar wij heengaan en wie wij zullen zijn, moet invloed hebben op hoe wij in het hier en nu leven. Dit perspectief geeft ons moed en hoop.

Doordringen: Het licht van Christus laten schijnen in een duistere wereld

Het is geen geheim dat wij in een kwade tijd leven (Ef. 5:16). Omdat het de generatie van Jezus niet anders verging, zei Hij tegen Zijn discipelen:

‘U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn. En ook steekt men geen lamp aan en zet die onder de korenmaat, maar op de standaard, en hij schijnt voor allen die in het huis zijn. Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken’ (Matt. 5:14-16).

Als Jezus Zijn bruid nu in de hemel zou willen hebben, zou ze daar ook zijn. En hoewel we ons in de laatste dagen bevinden, weten wij niet hoe lang wij hier nog zullen zijn. Misschien zullen we een heel normaal, lang leven leiden of ook morgen al naar het hemelse huis geroepen worden. Het maakt niet uit hoe lang wij hier op aarde zullen blijven, in de tussentijd moeten wij Zijn licht laten schijnen.

Veel christenen hebben de neiging om te veronderstellen dat alleen dingen als Bijbelstudie, gebed en het bezoeken van de gemeente echt geestelijk zijn. In werkelijkheid is het meest geestelijke wat wij kunnen doen, gehoorzaam en trouw te zijn aan God in de dagelijkse dingen die Hij ons opdraagt. Dat wil zeggen dat wij ons leven trouw moeten leiden, als leerling of student, werknemer, baas, echtgenoot, echtgenote, moeder, vader, zoon, dochter of welke taak Hij ons ook maar heeft gegeven. Jezus zal

u nooit vragen uzelf aan uw dagelijkse verantwoordelijkheid te onttrekken om u alleen te concentreren op Zijn Wederkomst.

Voorbereiding op de ontmoeting met de Heere

Johannes schreef: ‘Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Maar wij weten dat, als Hij geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is. En ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, zoals Hij rein is’ (1 Joh. 3:2-3). Een bruid wenst zich niets liever dan klaar te zijn voor haar trouwdag en haar echtgenoot.

De apostel Petrus schreef over de Wederkomst van Jezus en de uiteindelijke vernietiging van de aarde:

‘Als deze dingen dus allemaal vergaan, hoedanig behoort u dan te zijn in heilige levenswandel en in godsvrucht; u, die de komst van de dag van God verwacht en daarnaar verlangt, de dag waarop de hemelen, door vuur aangestoken, zullen vergaan en de elementen brandend zullen wegsmelten. Maar wij verwachten, overeenkomstig Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont’ (2 Petr. 3:11-13).

In deze verzen beschrijft Petrus ons een gezond evenwicht tussen een rein leven en het wachten op de dag van de Heere. De wetenschap dat de Wederkomst van Christus ieder moment kan plaatsvinden, motiveert ons niet alleen om een heilig leven te leiden, maar vervult ons ook met een hoopvolle verwachting!

Toen mijn (Jeff) vrouw zwanger was van onze eerste zoon, wachtten we bijna negen maanden lang vol vreugde op de dag dat hij eindelijk geboren zou worden. Maar gedurende die lange tijd bleef ik naar mijn werk gaan, voor het huis zorgen en tijd doorbrengen met mijn vrouw en vrienden. En tegelijkertijd dacht ik er elke dag aan dat ik

al gauw vader zou worden. Vanwege deze toekomstige realiteit had ik het verlangen om als pastor, echtgenoot en vader mijn uiterste best te doen.

De beloofde Wederkomst van Christus bewerkstelligt hetzelfde in ons gelovigen. Het geeft zin en doel aan ons dagelijks leven en motiveert ons om ons voor te bereiden op de ontmoeting met Hem.

Prioriteiten: God moet de nummer één in ons leven blijven

Hebt u misschien stiekem al eens gebeden: ‘Jezus, ik wil graag dat u wederkomt, maar zou u uw komst willen uitstellen tot na mijn bruiloft? ... tot na mijn studie? ... tot ik kinderen heb? ... tot ik mijn kinderen zie opgroeien?’ Dit zijn natuurlijke verlangens, en die moeten we niet als fundamenteel egoïstisch beschouwen. Ze horen bij ons leven hier op aarde. Zulke verlangens worden pas een probleem, als ze belangrijker voor ons zijn dan God Zelf. Jezus maakte duidelijk dat onze liefde voor Hem onze liefde voor andere mensen en dingen ver zou moeten overtreffen, inclusief onszelf (Luk. 14:25-35). Wanneer wij de wereld en de dingen van de wereld meer liefhebben dan de dingen van God, glijden wij af in geestelijke middelmatigheid en worden lauw (Jak. 4:4; 1 Joh. 2:15-17; Openb. 3:14-16), maar zolang God onze eerste prioriteit blijft, kunnen wij al die andere dingen op gepaste wijze doen.

Als wij vreugde scheppen in de Heere, dan zal Hij ons geven wat ons hart verlangt (Ps. 37:4). Zonder schuld. Alleen met de dankbaarheid dat wij vrij zijn om Hem lief te hebben. Wij kunnen ons leven ten volle leven en tegelijkertijd verlangen naar de Wederkomst van onze Verlosser.

JEFF KINLEY, TODD HAMPSON

Uittreksel: *Endzeit. Kompakt*, pag. 113-120.
Verkrijgbaar in het Duits bij onze uitgeverij
Middernachtsroep in Zwitserland.

De kroon van het niet bezette koninkrijk

De christelijke keizers zagen zichzelf lange tijd als de plaatsvervangers van Christus op aarde. Over de Bijbelse verwijzingen en implicaties vanuit heilshistorisch perspectief.

Het Nieuwe Testament bevestigt, wat het Oude Testament voor het koningshuis van Israël voorspelt, namelijk dat een opvolger van koning David als Messias zal regeren over Israël en de volken of naties (Jes. 9:5,6; Dan. 7:13,14; Micha 5:1-4; Matt. 1:1; Luk. 2:26vv.; Rom. 1:1-4; Openb. 22:16). Christenen weten dat Jezus Christus deze koning over alle volken is. Volgens de Bijbel zal Hij Zijn heerschappij pas op zich nemen, wanneer Israël zo ver is om uitverkoren te worden als Gods koninkrijksvolk in het komende Messiaanse koninkrijk (Jes. 60:3ff.). De christenen geloofden, als voortzetting van de traditie van Israël, in dit komende koninkrijk van God en zochten het, toen het niet kwam, reeds op aarde. Jezus had immers ook gezegd dat het in Zijn persoon reeds gekomen was [Luk. 17:21]. Velen hebben dit overgedragen naar het machtsdomein van de kerk.

Deze leer van het koninkrijk Gods werd voor het eerst uitvoerig onderwezen door de Noord-Afrikaan Augustinus van Hippo in het begin van de 5e eeuw. Voor de kerk van die tijd was het alleen nog de vraag wie de nieuwe koning David in wording zou zijn, als plaatsvervanger van de Messias Jezus Christus op aarde. De paus, als geestelijk plaatsvervanger, of de opvolger van de Romeinse Caesars, nadat zij chris-

ten waren geworden, als de 'wereldse' arm van het koningschap?

Het plafondmozaïek in de Capella arcivescovile in Ravenna, dat aartsbischop Petrus II rond het jaar 500 liet maken, wordt beschouwd als een van de eerste afbeeldingen van Jezus Christus als Romeins-wereldse arm van het koningschap, zoals de kerk van die tijd zich dat voorstelde. Jezus draagt het uniform van een Romeinse hoofdman of van de keizer zelf. Op de schouders draagt Hij Zijn kruis als Verlosser en in Zijn linkerhand houdt Hij een opengeklagen boek waarop de tekst 'Ego Sum Via Veritas Et Vita' te lezen is: 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven' (Joh. 14:6). De Latijnse kerk dacht al lang niet meer aan de kinderen van Israël, die volgens de Bijbel een belofte hadden voor het Messiaanse koninkrijk van God. Er was al sprake van de vervangingstheologie, volgens welke de kerk in de plaats was gekomen van Israël als het heilslichaam van goddelijk recht.

De afgebeelde Jezus trapt op de kop van de slang, herinnerend aan Genesis 3:15, en staat met een voet op de leeuw, die nu niet meer rondgaat als een brullende leeuw, als de tegenstander van God (1 Petr. 5:8). Deze is namelijk altijd aanwezig in de geschiedenis van Israël. Als de tegenstander van Israël is hij altijd tegelijkertijd ook de tegenstander van God en van Jezus Christus.

Eeuwenlang regeerden christelijke keizers vanuit Rome en Constantinopel, maar ook vanuit Trier, als opvolgers van de Romeinse keizers enerzijds en voorgangers van de Messias anderzijds, over het vermeende koninkrijk van God op aarde. Het waren Romeinen en Grieken, die behoorden tot het Romeinse en Griekse cultuurgebied. Na de val van het West-Romeinse Rijk was er voor de Kerk van Rome niet langer een gezalfde die de zegen van de paus ontving als Caesar 'bij de gratie Gods'.

Dat veranderde pas met de Frankische koning Karel de Grote. In het jaar 800 liet hij zich door de paus in Rome kronen als de nieuwe keizer en heerser over de christenheid. De Duitse koningen stonden toen in de opvolging van dit nieuwe Heilige Romeinse Rijk. De Saksische koning Otto de Grote werd in 962 door de paus tot Romeins keizer gekroond. Hij zag zichzelf als plaatsvervanger van Christus op aarde. Tot 1806 was het voorbehouden aan de Duitse koningen om tot keizer te worden gekroond, voordat Frans I van Habsburg, de laatste in de lange rij van opvolgers, vrijwillig afstand deed van de troon. Zij waren alleen niet-Joden en zij hadden zichzelf gezien als plaatsvervangers van de ware en komende koning Jezus in de opvolging van koning David en Salomo, voor zover zij vroom genoeg waren om datgene wat zij boven hun gekroonde

hoofden hadden staan, ook qua gezondheid te vertegenwoordigen. Want al deze keizers en koningen droegen sinds Otto de Grote dezelfde kroon, de Duitse keizerskroon. Het was oorspronkelijk de uitdrukking van een supramondiale aanspraak op heerschappij over het heilig genoemde Duitse Rijk, dat daarom onder de naam Romeins Rijk als een afspiegeling van het koninkrijk van God werd opgevat, omdat de katholieke kerk het Romeinse Rijk als het koninkrijk van God opvatte, nadat deze de officiële kerk onder de Romeinse keizers was geworden. Het is dus eigenlijk de kroon van Jezus Christus die zij in afwachting daarvan droegen, en de keizerskroon was hiermee de kroon van de volmaakte heerser.

Op deze keizerskroon zijn alleen Bijbelse verwijzingen naar Israël afgebeeld. De edelstenen en beeltenissen zijn ontleend aan de informatie uit het Oude Testament en het boek Openbaring. De inscriptie is in het Latijn. David houdt een banier vast: 'De eerbare koning houdt van het rechtsoordeel'; voor Salomo staat er: 'Vrees God en vermijd onrecht'. Op de derde afbeelding ontvangt koning Hizkia Gods belofte van de profeet Jesaja: 'Zie, Ik zal vijftien jaar aan uw levensdagen toevoegen.' Hizkia stelde zijn vertrouwen op God! Op het vierde paneel is de verrezene Jezus afgebeeld, tronend boven de cirkel van de wereld, omlijst door twee engelen. De Messias staat voor volmaakte heerschappij en volmaakte onderwerping en inlijving! In rode letters op een gouden achtergrond staat er: 'Per me reges regnant'. Dit is een citaat uit Spreuken 8:15: 'Door Mij regeren koningen.'

Jezus legitimeert hiermee de heerschappij van de christelijke koning! Dat dacht men ... Ook hier zien wij dat de Germaanse koningen niet dachten dat Davids Joodse nageslacht nog kon terugkeren in het ambt. God had de Duitsers uitverkoren als 'betere' Joden door Gods genade, zo geloofde men. De meesten van hen waren tenminste – zoals vro-

me Joden – serieus toegewijd aan de godsvrucht en de goddelijke wijsheid, de gerechtigheid volgens Gods recht en het vertrouwen in God. Wat is in de tijd na de keizers daarvan overgebleven in het Duitsland van de 21e eeuw?

De achtdelige kroon wordt bijeengehouden door een boog, die ook acht velden heeft. In een lexicale vermelding staat hierover: 'In het achttal mensen kwam Gods verbond met de mensen tot uitdrukking (het verbond met Noach). Zo was voor de westerse christenen het getal 8 het getal van de doop, van de vereniging van hemel en aarde, van de voleinding, van het oneindige, van de verlossing, van de Messias' (wikipedia.org/wiki). De inscriptie op de boog luidt: 'Romanoru(m) Imperator Aug(ustus)', vertaald: 'Romeinse keizer Augustus'.

Wie niet langer rekening houdt met God, alleen omdat er geen waardige plaatsvervanger van Christus op aarde is, begaat een gevaarlijke misrekening.

Volgens het geloof dat de meerderheid van de Europese christenheid al meer dan duizend jaar aanhangt, heeft het koninkrijk van God op aarde een geestelijke en een wereldse arm: de paus en de keizer. David en Salomo, Hizkia en Jesaja waren echter Joden, geen Romeinen. Jezus was ook een Jood. Volgens de Bijbel is Hij het Die, als de Zoon van David, de Joodse opvolging van de Gezalfde van God handhaaft en naar het Messiaanse koninkrijk leidt. Dus zal het ook dan weer een Jood zijn die aan het hoofd staat van andere Joden en de regeringszaken leidt.

Het Romeinse Rijk is het schoolvoorbeeld van een door mensenhanden ge-

maakt rijk met heidense wortels, waarin de lijn van de vloek van de vijanden van Israël en de lijn van de zegen van de vrienden van Israël naast elkaar lopen – althans zo kan de belofte over vloek en zegen, die gegeven is aan Abraham, Izak en Jakob/Israël, worden toegepast op de tijden van de heilshistorie (Gen. 12:2). Alle aardse heerlijkheid is geleend en vergaat. Er blijven slechts ruïnes over, en wat er overblijft aan kostbare sieraden, kunnen de hals sieren van elke gewone man die in de grond heeft gegraven.

De keizerskroon is bezet met kostbare edelstenen en parels die overeenkomen met wat de geestelijken ten tijde van het ontstaan van de kroon in de tiende eeuw opmaakten uit Openbaring 21:22 en Openbaring 4 en ook Exodus 28. De verwijzingen daar zijn Israëlitisch, niet Romeins. Ze passen niet bij een Romeinse keizerskroon, net zomin als de christelijke kerk de aan Israël gegeven beloften, bij pauselijk decreet aan zichzelf kan overdragen.

De kroon die intussen in een museum wordt bewaard, namelijk in de schatkamer van de Weense Hofburg, lijkt gezien zijn roemloos verblijf in dat museum, een treurig symbool en uitdrukking te zijn van een op zand en dwaling gebouwd denkmodel. En toch gaf datgene wat er door de kroon gesymboliseerd werd, door de eeuwen heen veel mensen een idee van de voorlopige aard van wereldse omstandigheden die de komst van de goddelijke heerschappij niet kunnen tegenhouden. Wie niet langer rekening houdt met God, alleen omdat er geen waardige plaatsvervanger van Christus op aarde is, begaat een gevaarlijke misrekening, want er staat geschreven: 'Hem werd gegeven heerschappij, eer en koningschap, en alle volken, natiën en talen moesten Hem vereren. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die Hem niet ontnomen zal worden, en Zijn koningschap zal niet te gronde gaan' (Dan. 7:14).

ROMAN NIES

■ LEER

Liefde voor Israël en het Evangelie van Paulus

De bijzondere gevolmachtigde. Over de bijzondere positie van de apostel Paulus. Deel 8.

Het is verbazingwekkend en een stimulans tegelijk, als wij zien hoe uitgerekend Paulus, als apostel voor de heidenen, zich inzet voor Israël. We kunnen dus wel zeggen dat de grote apostel een voorstander is geweest voor het werk onder het volk Israël. In de Romeinenbrief schrijft hij: 'En verder zegt Hij:

Wees vrolijk, heidenen, met Zijn volk! ... Want de gemeenten van Macedonië en Achaje hebben het goedgevonden enige handreiking te doen aan de armen onder de heiligen in Jeruzalem. Zij hebben het namelijk goedgevonden, en zij zijn het ook aan hen verplicht. Immers, als de heidenen aan hun geestelijke welda-

den deel gekregen hebben, zijn zij ook verplicht hen met stoffelijke te dienen' (Rom. 15:10, 26-27).

Hij roept de heidenen op om zich met Israël te verblijden. Wat is de reden hiervoor? Die geeft hij in de voorafgaande verzen 8 en 9: 'En ik zeg dat Jezus Christus een Dienaar van de besnijdenis

is geworden ter wille van de waarheid van God om de beloften aan de vaders te bevestigen, en opdat de heidenen God zouden verheerlijken vanwege de barmhartigheid, zoals geschreven staat: Daarom zal ik U belijden onder de heidenen, en Uw Naam lofzingen.'

Ter wille van de waarheid van God is Jezus als Dienaar naar Israël gekomen,

Het is verbazingwekkend en een stimulans tegelijk, als wij zien hoe uitgerekend Paulus, als apostel van de heidenen, zich inzet voor Israël.

om de beloften van God aan Israël te bevestigen. Door wat Hij in Israël tot stand bracht, delen de heidenen in de verlossing van Israël. De heidenen zijn onder de barmhartigheid gekomen en moeten daarom de God van Israël loven.

Jezus werd een dienaar van Israël om uiteindelijk ook de heidenen te dienen via Israël.

Later noemt Paulus de gelovigen in Macedonië en Achaje als een positief voorbeeld. Ze hadden een financiële bijdrage gestuurd naar de gelovigen in Jeruzalem. Het sterke argument hiervoor was dat de gelovigen uit de heidenen schuldenaars zijn van Israël. Zij zijn immers geënt op de edele olijfbom en hebben daardoor deel gekregen aan de wortel daarvan. Zo bleek de val van Israël de rijkdom van de heidenen te zijn. Zij zijn deelgenoot geworden van Israëls geestelijke goederen en moeten daarom ook de behoeftige gelovigen in Israël steunen.

Het Evangelie van de apostel Paulus

In Romeinen 16:25-26 lezen wij:

'Hem nu Die in staat is u vast te doen staan, overeenkomstig mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, overeenkomstig de openbaring van het

geheimenis dat door de tijden der eeuwen heen verzwegen was, maar dat nu geopenbaard is en door de profetische Schriften, onder alle heidenen bekendgemaakt is, overeenkomstig het bevel van de eeuwige God, om hen tot geloofsgehoorzaamheid te brengen.'

Het zijn zeven bijzondere dingen die de apostel Paulus hier uitspreekt. Hij spreekt 1) over zijn Evangelie, 2) over zijn prediking van Jezus Christus, 3) over de openbaring van het geheimenis, 4) dat nu geopenbaard is, 5) door de profetische Schriften – dat betreft wel hoofdzakelijk zijn brieven –, 6) overeenkomstig het bevel van de eeuwige God, omdat het Zijn raadsbesluit is, 7) tot geloofsgehoorzaamheid van de heidenen.

Wanneer Paulus over zijn Evangelie spreekt, is dat niet hooghartig bedoeld, maar komt het overeen met zijn bijzondere roeping en de bijzondere positie van het Evangelie dat hij voor de heidenen heeft ontvangen. 'Overeenkomstig mijn Evangelie' was een geheimenis dat door de tijden heen verzwegen was. Het is dus pas aan Paulus voor de heidenen geopenbaard (vgl. Rom. 1:1-5). Daarom spreekt hij ook steeds weer over een heilshistorisch 'Nu'. Nu, omdat het er voor die tijd nog niet was en er ook nooit ergens sprake van geweest was: '... overeenkomstig de openbaring van het geheimenis dat door de tijden der eeuwen heen verzwegen was, maar dat nu geopenbaard is' (v. 26).

Andere voorbeelden (Cursiveringen toegevoegd):

Romeinen 3:21: 'Maar nu is zonder de wet gerechtigheid van God geopenbaard ...'

Romeinen 11:5: 'Zo is er dan ook in deze tegenwoordige tijd een overblijfsel ontstaan, overeenkomstig de verkiezing van de genade.'

Efeziërs 2:13: 'Maar nu, in Christus Jezus, bent u, die voorheen veraf was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen.'

Efeziërs 3:5: '... dat in andere tijden niet bekendgemaakt is aan de mensenkinderen, zoals het nu geopenbaard is

aan Zijn heilige apostelen en profeten door de Geest.'

Efeziërs 3:9-10: '... en allen te verlichten, [opdat zij mogen begrijpen] wat de gemeenschap aan het geheimenis inhoudt, dat door de eeuwen heen verborgen is geweest in God, Die alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus, opdat nu door de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelvuldige wijsheid van God bekendgemaakt zou worden.'

Kolossenzen 1:26: 'Het geheimenis, dat eeuwen en geslachten lang verborgen is geweest, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen ...'

Uit deze tekstgedeelten ontleen wij dat pas nu met de roeping van de apostel Paulus er heilshistorisch iets nieuws aan het licht is gekomen, wat vóór hem nog in het duister lag. In dit verband zegt hij dan ook: 'Overeenkomstig het Evangelie van de heerlijkheid van de zalige God, dat mij toevertrouwd is' (1 Tim. 1:11).

'Overeenkomstig mijn Evangelie' was een geheimenis dat door de tijden heen verzwegen was. Het is dus pas aan Paulus voor de heidenen geopenbaard.

Bovendien is het opmerkelijk dat Paulus schrijft: 'Aan Hem die bij machte is u kracht te geven, overeenkomstig het evangelie van Jezus Christus dat ik verkondig ...' (Rom. 16:25 NBV21). Want aldus is het zijn Evangelie – namelijk de openbaring die de Heere hem gaf –, dat de gemeente vast doet staan. Dit diskwalificeert natuurlijk niet de Schriften van de andere apostelen, maar het Evangelie van de apostel Paulus is inderdaad het Evangelie voor de gemeente uit de heidenen. Want zo heeft hij er zelf van getuigd.

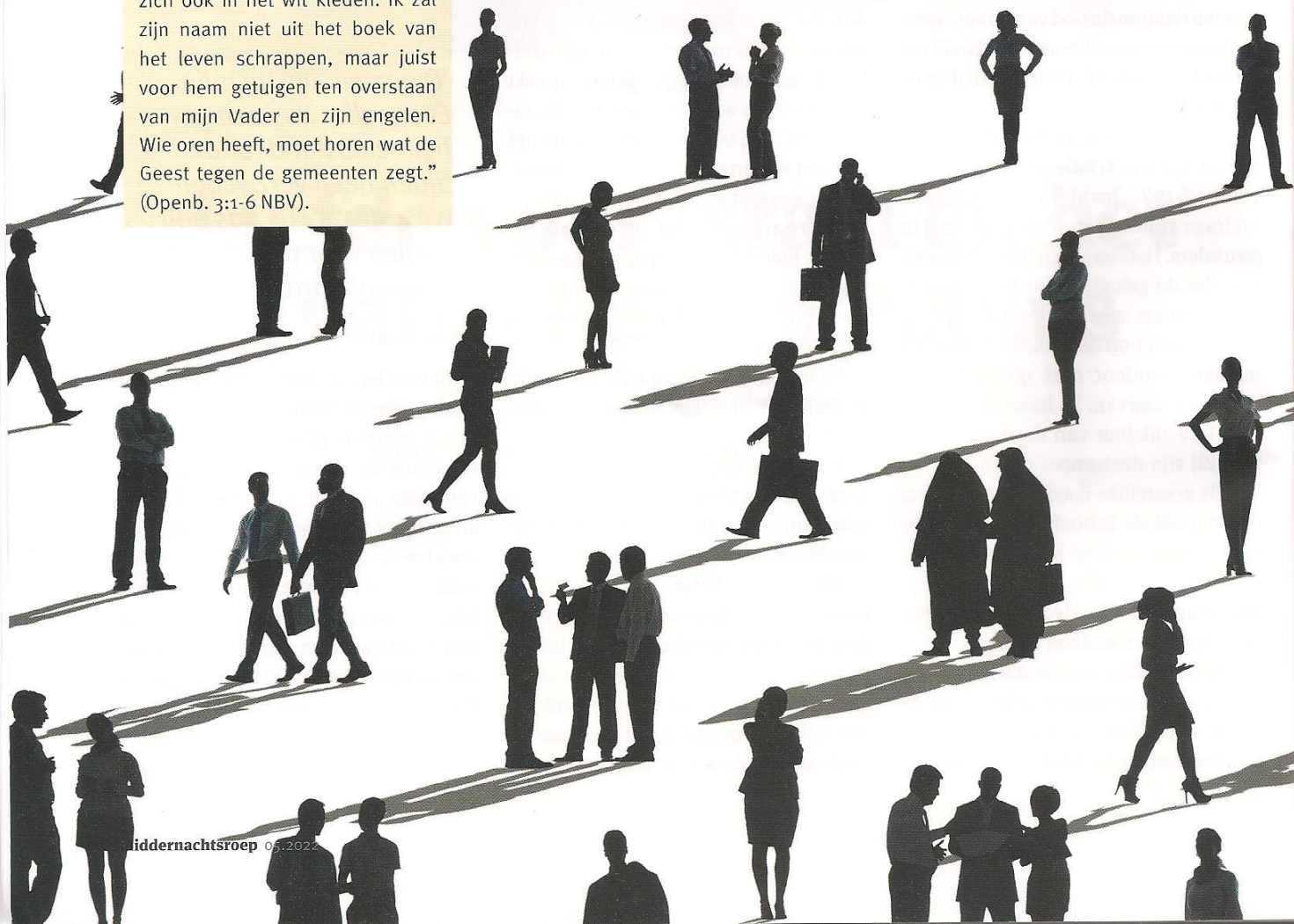
NORBERT LIETH

De vijfde Brief uit de hemel

'Schrijf aan de engel van de gemeente in Sardes: "Dit zegt Hij Die de zeven Geesten van God en de zeven sterren heeft: Ik weet wat u doet; overal wordt beweerd dat u het leven hebt, terwijl u dood bent. Word wakker, versterk uw laatste krachten: u bent op sterven na dood. Want ik merk dat uw gedrag tekortschiet in Gods ogen. Herinner u dat u de boodschap hebt ontvangen en begrepen. Houd eraan vast en breek met het leven dat u nu leidt (... en bekeer u [HSV]). Maar als u niet wakker wordt, kom Ik onverwacht als een dief, op een tijdstip dat u niet kent. Maar enkelen in Sardes hebben hun kleren schoon gehouden. Zij zullen bij Me zijn, in het wit gekleed, want ze verdienen het. Wie overwint zal zich ook in het wit kleden. Ik zal zijn naam niet uit het boek van het leven schrappen, maar juist voor hem getuigen ten overstaan van mijn Vader en zijn engelen. Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt." (Openb. 3:1-6 NBV).

Het vijfvoudige bevel van de Heere voor geestelijk dode christenen

Een uitleg van het laatste boek van de Bijbel. Deel 33. Openbaring 3:2-3.

De Heere laat het niet bij dit vernietigende oordeel: Ik weet wat u doet; overal wordt beweerd dat u het leven hebt, terwijl u dood bent. Nee, Hij wil redden, want Hij spreekt: 'Want Ik leef en ook u zult leven' (Joh. 14:19). Hij wil ook u, geestelijk dode, Zijn eeuwige leven meedelen. Zijn Geest roept in uw onverschillige, koude en trotse hart naar binnen. Het is een vijfvoudig categorisch bevel:

Het eerste bevel luidt: 'Word wakker' (Openb. 3:2 NBV). Wie door Jezus Christus uit de doodsslaap wakker wordt geschud, die is in staat om op te staan! De machtige oproep 'Terug naar het leven' weerklonk al bij Lazarus, die vier dagen in het graf gelegen had en reeds aan het ontbinden was. Toen de steen eindelijk van het graf was weggerold, riep de Heere Jezus, nadat Hij de Vader gedankt had, luid: 'Lazarus, kom naar buiten!' (Joh. 11:43). De dode kwam tevoorschijn, zijn handen en voeten in linnen gewikkeld, en zijn gezicht bedekt door een doek (Joh. 11:44).

De Heere roept ook u deze boodschap toe: 'Word wakker!' – Is het niet een vreselijke krenking voor Hem, Die Zijn leven in Zijn bloed aan het kruis van Golgotha uitstortte om ons uit de doodsslaap op te wekken, als wij weer inslapen? En dit in een heilshistorisch uur waarin Hij elk ogenblik terugkomen kan! De discipelen van Jezus sliepen in dat andere heilshistorische uur, toen de Heere in Gethsémané bloed zweette en met de dood worstelde, voordat Hij naar Golgotha ging. Toen vond Hij Zijn discipelen slapende en klagend vroeg Hij: 'Konden jullie niet eens één uur met Mij waken?' (Matt. 26:40 NBV). – Word wakker.

Het tweede bevel: 'Versterk uw laatste krachten: u bent op sterven na dood. Want Ik merk dat uw gedrag tekortschiet in Gods ogen' (Openb. 3:2). Het is beklemmend hoe velen er in onze dagen in de afval afglijden. Ezechiël kreeg van de Heere de opdracht wachter over het huis Israëls te zijn (vgl. Ezech. 3:17-19; 33:7-9). Precies dezelfde opdracht heeft de gemeente van Christus, want volgens Openbaring 1:1 is aan haar het profetische Woord toevertrouwd om de wereld en het naamchristendom te waarschuwen voor het naderende oordeel: 'Openbaring van Jezus Christus, die Hij van God ontving om aan de dienaren van God te laten zien wat er binnenkort gebeuren moet ...' – Wij hebben een wachterdienst!

De gemeente in Sardes sliep. En slapen wij ook? Natuurlijk steunen wij zendelingen, natuurlijk werken wij op de een of andere manier ergens aan mee, maar slapen toch niet? Sardes sliep, liet slapen, liet sterven. Daarom de oproep van de Heere: 'Versterk uw laatste krachten: u bent op sterven na dood.' Met andere woorden: 'Wanneer u uit de dode werken, uit al het nutteloze gedoe, uit het schijnchristendom wakker wordt, begin dan meteen uw laatste krachten te versterken.' – Voortdurend sterven er mensen om ons heen die graag van Jezus hadden gehoord en

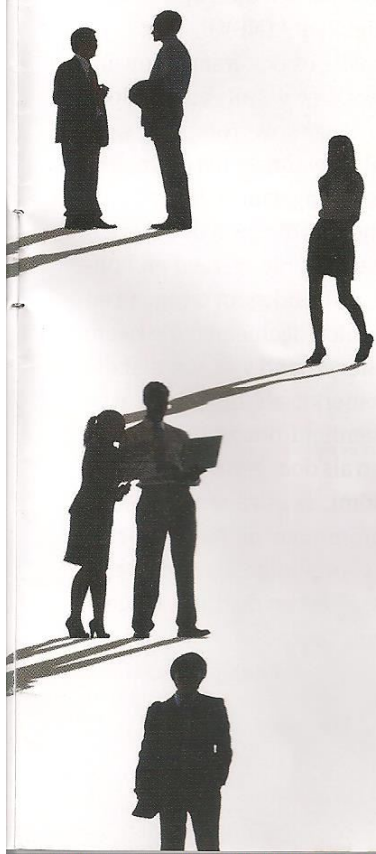
Hem ook aangenomen zouden hebben, maar zij vernamen niets over Hem, omdat de gemeente slaapt. Dodelijke effecten in plaats van stromen van leven gaan er van haar uit. Hoor toch de doordringende oproep van de Heere: 'Word wakker en versterk uw laatste krachten: u bent op sterven na dood.'

Stop het geestelijk sterven in u en om u heen!

*Natuurlijk steunen wij
zendelingen, natuurlijk
werken wij op de een of
andere manier ergens
aan mee, maar slapen
toch niet?*

'Want Ik merk dat uw gedrag tekortschiet in Gods ogen' (Openb. 3:2). De werken van Christus zijn altijd de werken van de Vader. De Heere Jezus spreekt altijd vanuit Zijn één-zijn met de Vader. Hij heeft de zeven geesten, de Heilige Geest, en spreekt de woorden en doet de daden van de Vader, van de drie-enige God. Als de Heere tegen Sardes zegt: 'Uw gedrag schiet tekort', dan betekent dit dat de dode werken zwaarder wegen. Hebreeën 9 leert ons dat wij door het bloed van Jezus van de dode werken gereinigd worden. Wat zijn dan dode werken eigenlijk? Het is alles wat op dit aardse is gericht, bijvoorbeeld zelfprofilering, allerlei hartstochten en bindingen zoals hebzucht, gierigheid, leeg gezwets, evenals kostbare tijd die wordt verknoeid, concreet alles wat niet op de Heere is gericht. 'Want Ik merk dat uw gedrag tekortschiet in Gods ogen.'

De luie dienaar begroef zijn talent, en zo velen onder ons doen dat ook. Onze godsdienst bestaat veelal hieruit dat wij op zondagmorgen de samenkomst bezoeken, aandachtig luiste-

ren, weer weggaan en overgaan tot de orde van de dag. Alles draait min of meer om onszelf en ons welzijn. 'Want Ik merk dat uw gedrag tekortschiet in Gods ogen.'

Het derde bevel van de Heere luidt: 'Herinner u dat u de boodschap hebt ontvangen en begrepen' (Openb. 3:3). – De wakker geworden mens kan geestelijk weer normaal denken. Van een slapende mens kan men niet verwachten dat hij helder denkt en duidelijk onderscheidt, want hij is niet in staat om de realiteit te zien. Zodra hij echter wakker is, is hij in staat om te denken. 'Herinner u dat u de boodschap hebt ontvangen en begrepen', zegt de Heere.

Misschien moeten de 'vermiste' woorden van God weer uit de donkere hoeken van het hart tevoorschijn worden gehaald. – Wie dit oprecht doet en het kostbare Woord van God opnieuw in zijn hart overweegt en ernaar luistert, diens hart zal tot reddende en bevrijdende bekering worden geleid. Velen zijn niet in staat zich te bekeren, omdat ze niet bereid zijn in te gaan op wat ze gehoord hebben. Waar dat echter gebeurt, wordt de weg vrij voor een waarachtige verandering van gezindheid. Dit was ook het geval bij Petrus. Hij was zo'n 'vrome' man die zo met zichzelf ingenomen was en altijd gelijk wilde hebben. Hij was zich ook zeer bewust van wat hij allemaal wel presteerde in het koninkrijk van God. Hij was altijd de eerste en de ijverigste voor de Heere. Maar toen kwam aan het licht dat het allemaal maar schijn was. Toen hij op de proef werd gesteld, verloochende hij de Heere. Wanneer was hij zover om zich te bekeren? Toen hij aan het woord van de Heere dacht, nadat hij Hem had verloochend en zelfs met een eed bezworen had Hem niet te kennen. Lukas 22:61 (HSV) beschrijft dit zo aangrijpend:

'En de Heere keerde Zich om en keek Petrus aan. En Petrus herinnerde zich het woord van de Heere, hoe Hij tegen hem gezegd had: Voordat de haan ge-

kraaid zal hebben, zult u Mij driemaal verloochend hebben.'

En Petrus ging naar buiten en hilde bitter (Luk. 22:62). Dat is echte bekering! Het Woord van God is als een hamer die een rots verplettert (Jer. 23:29). De gemeente in Sardes verloochende de Heere en Zijn wonderbare verlossingskracht en hield alleen nog maar een naam op. En u? Denk aan het Woord dat u al zo vaak gehoord hebt. Draag niet langer de naam, houd niet langer de schijn op, maar word een leesbare brief van Christus. Bedenk wat Paulus met betrekking tot de eindtijd zegt: 'Zij hebben een schijn van godsvrucht, maar hebben de kracht ervan verloochend' (2 Tim. 3:5).

Het vierde bevel: 'Houd eraan vast ...' (Openb. 3:3). – Waaraan moet Sardes, waaraan moeten wij vasthouden? Aan het Woord! Wij moeten de vluchtige, oppervlakkige natuur afleggen en in de diepte gaan. Laat de Heere niet langer over u klagen, zoals Hij het door Jeremia doen moest: 'Verdwijnt de sneeuw ooit van de rotsen van de Libanon? Droogt koud en stromend water uit een verre bron ooit op? Maar mijn volk is mij vergeten!' (Jer. 18:14,15).

Daarom nog eens: Houd vast aan het Woord!

En het vijfde bevel: 'En bekeer u' (Openb. 3:3 HSV). – Het valt de oplettende en biddende lezer van de Bijbel op dat hier de oproep tot bekering niet, zoals bij de andere gemeenten, direct weerklinkt, maar pas in aansluiting op de verschillende bevelen volgt. Dit omdat niemand in staat is zich te bekeren, zolang hij slaapt ofwel geestelijk dood is. Jezus Christus verlicht ons pas dan tot de bevrijdende bekering, als wij aan Zijn wekroep gehoor willen geven. In dit verband herinneren wij ons Efeziërs 5:14: 'Ontwaak, u die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten.'

Als u wakker wordt en opstaat, zal Christus u in Zijn licht trekken. Dan zal Hij in uw wezen naar binnen schijnen,

en wel tot in de diepste en donkerste diepten van uw ziel, zodat u in staat zult zijn u van harte te bekeren van alle schijn – Of het nu is dat Jezus Christus weliswaar een voorbije ervaring is, maar geen levende aanwezigheid. Of door u onder Zijn machtige hand te vernederen, omdat u innerlijk verstand bent na een veelbelovend begin.

Tenslotte spreekt de Heere nog een bedreiging uit doordat Hij in Openbaring 3:3b ook zegt: 'Maar als u niet wakker wordt, ...' – Eigenaardig dat Hij niet

Misschien moeten de 'vermiste' Woorden van God weer uit de donkere hoeken van het hart tevoorschijn worden gehaald.

zegt: 'Bekeer u ...', zoals bij de andere gemeenten, maar: 'Als u niet wakker wordt, ...' Hij weet: Als u wakker wordt, dan zult u zich ook bekeren.

'Maar als u niet wakker wordt, kom Ik onverwacht als een dief, op een tijdstip dat u niet kent.' (NBV)

De Heere wil ons ook waarschuwen: Als u niet wakker wordt, zult u door Mijn wederkomst overrompeld worden. Dan zult u, wanneer het geweldige ogenblik plotseling daar is, lijken op de vijf dwaze meisjes die geen olie bij zich hadden. Ze waren niet gereed en konden niet met de bruidegom meegaan en aan diens bruiloft deelnemen. De Heere spreekt in dit verband van een dief die men pas bemerkt, als hij alweer weg is. De gelegenheid om zich gereed te maken is dan als door een dief gestolen. Als Jezus komt, is alles reeds beslist. Luister daarom naar de Heilige Geest Die in de voorbereide harten roept: 'Kom!' – 'De Geest en de bruid zeggen: Kom!' (Openb. 22:17).

WIM MALGO (1922–1992)

CD's en DVD's

LAST MINUTE

Live concert vanuit de Zionshalle

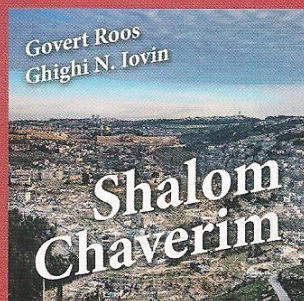
De Nederlandse muziekgroep Last Minute was te gast in de Zionshalle van de Midder-nachtsroep in Zwitserland en gaf aan de avond een bijzondere muzikale invulling. Het was een vrolijke avond met verfrissende muziek, waar het Bijbelvers: 'Zing voor de Here een nieuw lied' centraal stond.

Audio CD

Bestel-nr. 113222

EUR 10,00 EUR 5,00

GOVERT ROOS, GHHIGHI N. IOVIN

Shalom Chaverim

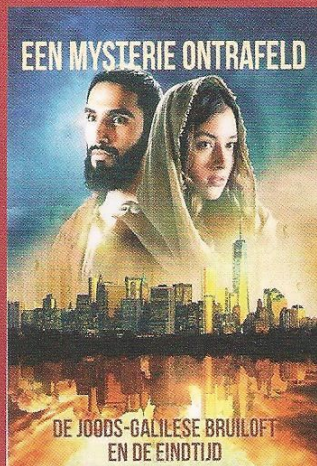
Muziek CD met prachtige en bekende Hebreeuwse liederen zoals 'Hava nagila', 'Heve-nu shalom alechem' of 'Yerushalaiym shel zahav'. Prachtig gezongen onder muzikale begeleiding door de Nederlander Govert Roos en de Roemeen Ghighi N. Iovin († 2021). Een 'must have' voor ieder Israël-liefhebber.

Audio CD

Bestel-nr. 131807

EUR 10,00 EUR 5,00

AMIR TSARFATI, J.D. FARAH, JAN MARKELL, E.A.

Een mysterie ontrafeld

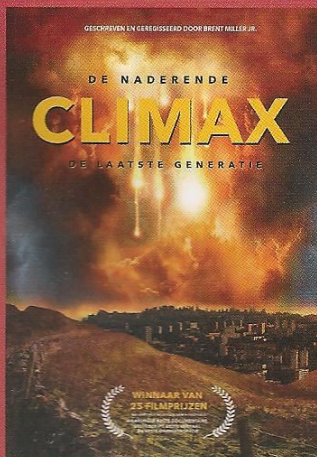
Wanneer vindt de Opname plaats? Een sleutel om dit mysterie te begrijpen vinden we in het Joods-Galilese bruiloftsritueel. Onder andere Amir Tsarfati laat in deze film door nieuwe ontdekkingen zien dat de komende Opname een reële hoop is. In het Joods-Galilese huwelijksritueel vinden we dezelfde patronen als in de zeven Bijbelse feesten.

DVD

Bestel-nr. 118000

EUR 16,99

KADE HAWINS, RAY BENTLEY, DOUGLAS HAMP, TOM HUGHES, BRENT MILLER SR. EN JACK HIBBS

De naderende climax

Kunnen we echt weten wanneer de wereld zal vergaan?

Jezus berispte de religieuze leiders in het oude Jeruzalem, omdat ze de tijd van Zijn komst niet konden onderscheiden. Zal de laatste generatie vandaag dezelfde fout maken? De Bijbel voorzegt dat het einde der tijden vooraf zal worden gegaan door een reeks wereldwijde gebeurtenissen die in frequentie en intensiteit dramatisch toenemen. Door nieuw blootgelegde geologische en statistische bewijzen is er nu een patroon ontdekt, waarvan velen geloven dat ze aantonen dat de grote verdrukking op het punt staat van start te gaan.

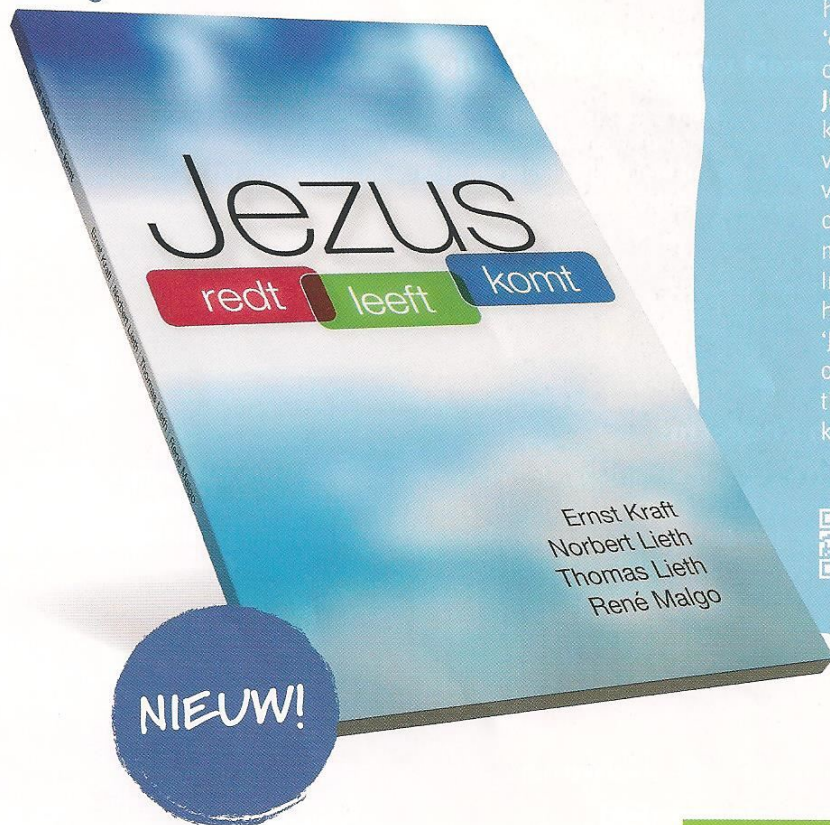

DVD

Bestel-nr. 118001

EUR 17,99

Bemoedigend en richtinggevend voor Christenen, informatief en doorslaggevend voor niet-Christenen.

Ernst Kraft
Norbert Lieth
Thomas Lieth
René Malgo

ERNST KRAFT, NORBERT LIETH, THOMAS LIETH,
RENÉ MALGO

Jezus redt - leeft - komt

Jezus redt. De meesten van ons hebben hiervan al gehoord. Maar weten we welke 'ergernis van de genade', zoals iemand het ooit zei, er echt achter zit? En weten we wat **Jezus leeft** voor de hemel en ons persoonlijke leven betekent? Denken we nog aan de verbluffende waarheid dat **Jezus komt**? Of vertroebelen de zorgen van deze wereld ons zicht op het beste dat nog moet komen?

In dit boek laten verschillende auteurs op hun eigen manier zien hoe de boodschap 'Jezus redt - leeft - komt' al het andere overschaduwt. Voorzien van veel illustraties, persoonlijke toepassingen en duidelijke uitleg.

Paperback, 79 pag.

Bestel-nr. 197202

EUR 5,00

Een echte aanrader!

ADRI VAN DEN BERK

Een verbazingwekkende ommekeer

Adri van den Berk, een gewone en vrolijke jongen groeide op in de Noord-Brabantse stad Helmond. Op het moment dat zijn leven als artiest op een dood spoor leek te belanden, vond er een koerswijziging plaats. Een nieuwe, onverwachte, en wonderlijke wending op zijn levensweg. Dit in disharmonie met wie Adri vroeger was. Het was absoluut geen plotse bevlieging. Maar een rotsvast overtuiging maakte voor Adri en zijn vrouw Petra het verschil. Bent u nieuwsgierig gemaakt?

Paperback, 344 pag.

Bestel-nr. 197199

EUR 12,95

